

בת הבית אחת מבנותיו של בעל הבית, עמאד שקור מנכ"ר סניף בגליל, חיבקה את ערפאת בכל זמן הראיון. אהבת הילדות ליאסר ערפאת בלטה ביותר, כמו אהבת ערפאת עצמו לילדים. התמונות צולמו על ידי ענת סרגוסטי.

ערפאת: לא! מי אמר את זה? זהו אחד השקרים הגדולים. שקר גדול מאוד. אף פלסטיני אחד לא השמיע את השקר הגדול הזה! תגידי לי את, מי אמר את זה? השילטון הצבאי הזה בישראל חוזר על השקר הזה. תני לי הוכחה אחת שזה נאמר אי-פעם על-ידי פלסטינים!

אכנרי: אולי אהמד שוקיירי אמר את זה בשעתו.

ערפאת: לא, לא. גם הוא לא. אנחנו חקרנו את הסיפור הזה. זהו אחד השקרים הגדולים ביותר!

ישי: היית מודע לשקר הזה? היית מודע לכך שהוא נפוץ ברחוב הישראלי?

שקור: אני זוכר שפעם, לפני ה-מלחמה (הכוונה היא למלחמת סיני) הת-ווכחתי עם הד"ר שלמה אבינרי, ואני הוכחתי לו שמעולם לא אמר שום פלסטיני את הדבר הזה. הייתי אז סטודנט שלו, ואמרת לי שלא ימצא שום אסמכתא לכך, ונניח שזה נאמר פעם על-ידי מישהו, אז מה? נניח שמישהו מאיתנו אמר זאת!

חירי: אבל האמת היא שמעולם איש לא אמר את זה.

אכנרי: הנוק הגדול נעשה.

ערפאת: אתם רוצים לומר שהם (צה"ל) פה בגלל השקרים הגדולים האלה?

אכנרי: כן!

ישי: כן!

(המשך בעמוד 72)

לגבי! אני לא מקבל את כל התיאוריות שלכם.

אכנרי: אתה לא חייב.

ערפאת: יש לכם התיאוריות שלכם. לכמה מן הישראלים יש תיאוריות משלהם. אבל אנחנו צריכים גם לדבר בכנות. לא כל היהודים הם ציונים. אתן לכם דוגמה: הוד מעלתו, הקאנצלר קרייסקי. אמר שהוא לא ציוני. אנחנו מכבדים אותו, ויש לנו יחסים טובים איתו.

אכנרי: אבל בתוך ישראל...

ערפאת: אתם לא יכולים לצפות ממני שאני אקבל את התיאוריות הציוניות.

אכנרי: לא, לא. בהחלט לא. אבל...

ערפאת: מנקודת השקפה דתית, לפי חות, איני יכול לקבל אותן. היהדות היא חלק מהמסורת שלנו. אי-אפשר להגיד שאני אנטי-שמי. ובכן, היהדות היא חלק מהמסורת שלנו. האיסלאם הוא חלק מהמסורת שלנו, והנצרות היא חלק מהמסורת שלנו.

(כאן נכנס לחדר המשורר מחמוד דרייז, וויש, שגדל בישראל ועבר לאש"ף. הנוק כזים פרצו בצחוק למראה תדהמתו בראותו את אכנרי.)

ישי: למרבה הצער, זה מה שהם מאמינים. מישהו מן הפלסטינים אמר פעם ש-צריכים לזרוק את היהודים לים.

ערפאת: לא! מי אמר את זה?

ישי: זה מה שהישראלים חושבים.

ערפאת: אש"ף? זה לא נכון! אנחנו הכרזנו שאנחנו מקבלים את ההודעה הי-אמריקאית-סובייטית מ-1977. הודענו ש-אנחנו מקבלים אותה.

אנחנו הצהרנו שאנחנו מקבלים את יוזמתו של הנשיא ברז'נייב (מהשנה שעבר-רה)...

אכנרי: שאמרה שיש להבטיח את הביטחון של כל המדינות במרחב. תוך איזכור מדינת-ישראל, בשמה המפורש.

ערפאת: אתה רואה, כשאנחנו אומרים שאנחנו מאשרים את היוזמה, אנחנו מאשרים את כל פרטיה. אמרנו שזהו בסיס טוב להסדר-שלום. להסדר צודק, לפיתרון של שלום במזרח התיכון. ואתה זוכר, אני בעצמי הכרזתי שתוכנית פאד הוא בסיס טוב מאוד לפיתרון במזרח התיכון.

ובכן, אנחנו נתנו איתותים רבים ש-אנחנו רוצים בשלום. אולם אני מצטער לומר שהשילטון הצבאי בישראל מתנהג בדרך היהירה הזאת. אני מצטער שאין הם מסוגלים להפיק לקח מן ההיסטוריה. נראה שאין אנחנו לומדים די מלקחי ה-היסטוריה.

אכנרי: מעטים מאוד האנשים המסוגלים ללמוד מההיסטוריה.

ערפאת: אבל אני לא מודאג בכלל.

אכנרי: חברתי היתה רוצה לשאול שאלה:

ישי: אני חושבת שהציבור הישראלי אינו מאמין שהפלסטינים באמת רוצים בשלום. יש לכך שתי סיבות נפוצות מאוד. ראשית, יש לכם באמנה הפלסטינית סעיף האומר שלא קיימת אומה יהודית. שאין עם יהודי.

ערפאת: לא! אני מצטער, אבל זה לא נכון! אנחנו מכירים היטב את האמנה, והיא החוקה שלנו. ואין שם שום דבר הנוגע לזה. אנחנו לא אמרנו שם שום דבר בעניין היהודים. כל מה שנאמר שם...

אכנרי: כל ישראלי מאמין...

ישי: לא נאמר...

ערפאת: אני צריך להזכיר לך שההחלטה המפורסמת שלנו, שהתקבלה במושב ה-15 - או ה-13 - של המועצה הלאומית שלנו, אומרת שעלינו לפתוח בדרשיה עם כל הכוחות הדמוקרטיים, כל הכוחות המתקדמים בישראל.

אכנרי: הצרה היא, אדוני הי"ר, ש-היו שם עוד כמה מילים על הציונות ש-הפריעו, לדעתך, לישראלים רבים. כל ה-ישראלים הם ציונים. הם מגדירים את עצמם כציונים, אפילו אם הם לא יודעים בדיוק מה פירוש המושג הזה. מה משמעותו בימינו. אנחנו לא דורשים ממך להיות ציוני, או ש-עאזי יהיה ציוני. אבל היש-ראלים הם ציונים.

ערפאת: אבל זה לא אותו הדבר

הכוונה היא להודעה שפורסמה בסתיו-1977, וזמן קצר לפני בואו של אנוור אל-סאדאת לירושלים, ובה הביעו שתי המעצמות את תמיכתן בשלום שיתבסס על עצמאות המדינות הקיימות והגשמת זכויות הפלסטינים האמריקאים ביטול כעבור כמה ימים את תמיכתם בהודעה זו. בעיקר-בות ביקורו של משה דיין בווינגטון.

בגדה המערבית וברצועת-עזה, כשבירתה בירושלים המזרחית, שזה יהיה הפיתרון המלא של הבעיה, מה תשיב על-כך?

ערפאת: הפיתרון האמיתי טמון בהתי-לשות הא"ם.

אכנרי: 242?

ערפאת: לא, 242 נדחתה על-ידי ה-מועצה הלאומית שלנו.

אכנרי: מפני שלא הזכירה את ה-פלסטינים?

ערפאת: מפני שהיא התעלמה לחלו-טין מן העם הפלסטיני. היא התקבלה אחרי המלחמה של 1967 עם הצבאות הערביים. למרות שהבעיה הפלסטינית היתה קיימת - והיא מהווה גם היום את לב העניין-כולו.

אנחנו פה, וזהי אמת. אנחנו פה, שלוש-אוגדות צרות על ביירות. מאיימות לפלוש, נוסף על חיליהם, נוסף על חיליהם. אך האם הם יכולים לפתור את הבעיה בכוח האדיר הזה? שינסו!

אכנרי: אם כן, כאשר אתה אומר "החלטות הא"ם" אתה מתכוון לכל הח-לטות הא"ם?

ערפאת: בהחלט. עלינו להתייחס לכל החלטות. אתה יודע, ישראל היא המדינה היחידה בעולם שהוקמה על-פי החלטה של הא"ם. והיא המדינה היחידה שאינה מכבדת אף החלטה אחת של הא"ם.

אתן לך דוגמה מבישה נוספת. הפלישה הנוכחית ללבנון בוצעה דרך קוויה-א"ם. הם (צה"ל) לא כיבדו בכלל את דגל הא"ם, את הדגל הבינלאומי הזה. היתה כאן קנוניה (הוא אמר זאת בעברית: "תוואסו"). הוא חיפש את המילה המתאימה ב-אנגלית.

חירי: (באנגלית) קשרו קשר.

אכנרי: (בעברית) קנוניה?

שקור: (בעברית) כן, קנוניה! בדיוק: קנוניה.

ערפאת: כמה מהמנהיגים ומהמפקדים של הא"ם עשו קנוניה כדי לאפשר (לצה"ל) לעבור דרך הקווים של יוניפ"ל, ובכן, ישראל אינה מכבדת את הא"ם. לא את דגל הא"ם, לא את כוחות הא"ם. לא את החלטות הא"ם.

אני שואל, ואני פונה בשאלה זו אל כל הישראלים: כמה זמן אתם יכולים ללכת בדרך שחצנית זו. כמה זמן? עשר שנים? עשרים שנה? חמישים שנה? בסדר! לנו יש היכולת לסבול ולהישדר. אולם התוצאה תהיה אסון, ולא שבילנו. אני איש המודע להיסטוריה. אני יכול לראות את זה, את הצפוי. אני רואה את זה בבירור, זה חשוב מאוד. כל אחד צריך לחשוב, לחשוב היטב, על העתיד.

אכנרי: אני חושב שיש ישראלים רבים מבינים זאת.

ערפאת: נדמה שלא. נדמה שהרוב אינו מסוגל לחזות מה יביא העתיד.

אכנרי: אם מותר לי לומר מדוע זה קרה, זה קרה מפני שרבים מן הישראלים, שהם ביסודם עם שחר-שלום, שוכנעו על-ידי ההסברה של ממשלתנו כי אש"ף אינו רוצה באמת בשלום.

ערפאת: אש"ף?

אכנרי: איך לשכנע...

"רוצים לזרוק אותנו לים!"

"ההיסטוריה אינה מורכבת מקרבות!"